

erhvervsliv og forbrugere, som kan føre til en endnu stærkere reaktion end den, der alene må forventes af formindskelsen af de disponible indkomster.

En række besparelser rammer direkte erhvervslivet og vil bidrage til en tilbageholdende stemning. Blandt de mange eksempler herpå skal nævnes den foreslåede sænkning af postvæsenets serviceniveau og af vejenes kvalitet og vedligeholdelse, det gælder besparelserne på erhvervsorienteret forsknings- og forsøgsvirksomhed, som berører både industri, landbrug, fiskeri og bygge- og anlægsvirksomhed.

En gennemførelse af Fremskridtspartiets skatte- og spareforslag vil derfor øge arbejdsløsheden betydeligt.

16. Den større arbejdsløshed, faldende produktion og afsætning, faldende indkomster (til trods for de foreslåede skattelettelser) samt faldende forbrug vil på afgørende vis slå grundlaget i stykker for den budgetforbedring, der fremgår af Fremskridtspartiets tal. Fremskridtspartiet forudsætter således besparelser på $4\frac{1}{2}$ mia. kr. i udgifter til arbejdsløshedsdagpenge. Dette dækker i realiteten over et så stort fald i arbejdsløsheden, at der er skabt fuld beskæftigelse i Danmark allerede fra finansårets start. Dette er helt urealistisk. I stedet vil Fremskridtspartiets forslag som nævnt ovenfor øge udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge betydeligt. Også forudsætningen om besparelser på 2 mia. kr. på statens udgifter til køb af varer og tjenester som følge af mindre prisstigninger er helt uden forbindelse med det realistiske, fordi det vil betyde, at priserne gennem 1977-78 skal falde med omkring 25 pct.

Hertil kommer, at faldende indkomster og forbrug medfører, at statens indtægter fra kildeskat og afgifter falder i stedet for at stige som forudsat i Fremskridtspartiets plan, når bortses fra skattelettelser.

Resultatet af Fremskridtspartiets ændringsforslag vil derfor ikke blive en budgetforbedring, men snarere en budgetforværring på statsbudgettet i 1977-78.

17. Hvad angår virkningerne for de kommunale aktiviteter er i det foregående alene inddraget virkningerne af ændringsforslag vedrørende forskellige tilskudsordninger, ikke mindst på det sociale område. Herudover påvirkes den kommunale sektor af Fremskridtspartiets forslag om trinvisse forhøjelser af personfradrag og andre indkomstskatteforslag. Ifølge ændringsforslagene må kommunerne herefter bære et provenutab på 10 mia. kr., der foreslås gennemført ved en nedsættelse af statens afregning af kildeskat, der kun for 600 mill. kr.s vedkommende kompenseres ved øgede generelle tilskud til kommunerne. Umiddelbart står kommunerne altså over for en indtægtsnedgang på 9,4 mia. kr.

Til dækning heraf foreslår Fremskridtspartiet en nedsættelse af kommunale lønninger m.v. med ca. 6 mia. kr., hvilket anføres at være på linje med nedsættelserne på det statslige område.

Derudover foreslår Fremskridtspartiet at nedsætte skoleudgifterne med godt 500 mill. kr. og forskellige udgifter, herunder udgifter til bekæmpelse af narkotikamisbrug, med ca. 1 mia. kr.

Desuden er regnet med uspecificerede besparelser på $1\frac{3}{4}$ mia. kr.

På samme måde som de ikke specificerede besparelser unddrager også de specificerede besparelser sig i høj grad en nøjere vurdering, da hverken ændringsforslagene eller de forslag, der henvises til, synes tilstrækkeligt dokumenteret. Mange kommuner må derfor skønnes at få behov for at stramme skattepolitikken. En gennemførelse af Fremskridtspartiets forslag om en forhøjelse af bundgrænsen i indkomstskatten vil imidlertid betyde, at mange kommuner mister en central indtægtskilde, hvilket kan antages at påtvinge kommunerne ganske ulige nedskæringer af den kommunale indsats med helt uforudsigelige følger, når bortses fra, at der også her vil ske omfattende nedlæggelse af stillinger med afskedigelser til følge.

18. Endelig skal nævnes, at der ikke er taget hensyn til den indkomstfordeling, der følger af en gennemførelse af Fremskridtspartiets skatte- og spareforslag.

Indkomstskattelettelsen og den øgede vægt, der lægges på de indirekte skatter i Fremskridtspartiets tal, vil give den største skattelettelse til de højeste indkomstgrupper. Denne konklusion kan måske vække undren, når det tages i betragtning, at Fremskridts-